

۱ دعا

سرگروه: دعا کنید و گروه خود و این دوره شاگردسازی را به حضور خداوند بیاورید.

۲ در میان گذاشتن برکات(۲۰ دقیقه)
ایوب

به نوبت و به طور خلاصه برکات یکی از رازگاهان خود را از قسمت مشخص شده (ایوب ۳۸، ۳۹، ۴۰، ۴۱، ۴۲)، با دیگران **در میان بگذارید** (یا از روی یادداشت‌های رازگاهان آن روز **بخوانید.**)

به کسی که برکاتش را بازگو می‌کند گوش دهید. به حرف‌هایش اهمیت دهید و او را بپذیرید، درمورد آنچه در میان می‌گذارد بحث نکنید.

۳ تعمق و حفظ کردن (۲۰ دقیقه)
شاگرد سازی-متی ۲۸: ۱۸-۲۰

الف- تعـــــمق

بخوانید: متی ۲۸: ۱۶- ۲۰

شاگردسازی متی ۲۸: ۱۸ - ۲۰
تمامی قدرت در آسمان و بر زمین به من داده شده است. پس رفته همه امت‌ها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم اب و ابن و روح‌القدس تعمید دهید. و ایشان را تعلیم دهید که همه اموری را که به شما حکم کرده‌ام حفظ کنند و اینک هر روزه تا انقضای عالم همراه شما می‌باشم. متی ۲۸: ۱۸- ۲۰

این آیه حفظی را روی یک صفحه یا تخته سیاه بنویسید:

ادعای بزرگ: (متی ۲۸: ۱۸)

عیسای مسیح ادعای بزرگی کرد. او ادعا کرد که پس از مرگ و رستاخیزش خدای پدر تمام قدرت آسمان و زمین را به او داده است.

الف- انجام نبوت.

بعد از مرگ و رستاخیز، تمام قدرت آسمان و زمین به عیسی داده شد و یکی از نبوت‌های عهد عتیق به انجام رسید. دانیال در ۷: ۱۳- ۱۴ نبوت می‌کند: «و در رویای شب نگریستم و اینک مثل پسر انسان با ابرهای آسمان آمد و نزد قدیم‌الایام رسید و او را به حضور وی آوردند و سلطنت و جلال و ملکوت به او داده شد تا جمیع قوم‌ها و زبان‌ها او را خدمت نمایند. سلطنت او سلطنت جاودانی و بی‌زوال است و ملکوت او زایل نخواهد شد.»

علاوه بر این یکی از نبوت‌های انجام شده عهد جدید نیز بود. عیسی قبل از مرگ و رستاخیزش نبوت کرد: «به شما می‌گویم بعضی از ایستادگان در اینجا می‌باشند که تا ملکوت خدا را که به قوت می‌آید نبینند ذائقه موت را نخواهند چشید» (متی ۱۶: ۲۸).

ب- اقتدار پیش و پس از مرگ و رستاخیز.

راهنمای ۳، درس ۳۰، پرسش ۱ را ملاحظه فرمایید: (متی ۱۸:۲۸) آیا زمانی بوده که عیسی اقتداری نداشته باشد؟

او قبـــل از مـــرگ و رستاخیزش نیز دارای قدرتی عظیم بود. خدای پدر همه چیز را به او سپرده است (متی ۱۱: ۲۷). او بیماران را شفا می‌داد دیوزده‌ها را آزاد می‌کرد و مفلوجین را نیز احیاء می‌کرد (متی ۴: ۲۴). او همه اینها را با وجود محدود کردن خود انجام می‌داد چون او هنوز نمرده و رستاخیز نکرده بود. او به جزامی و شخص نابینای شفا یافته گفت که کسی را از علاج خود اطلاع نـــدهند (متی ۴:۸، ۳۰:۹). او از اینکه پادشاهی زمینی شود خودداری کرد (یوحنا ۱۴:۶- ۱۵). او می‌توانست برای رهایی خود دوازده فوج از ملائکه را فرا بخواند، ولی خود را محدود ســـاخت (متی ۲۶: ۵۳). او مردگان را رستاخیز می‌داد، اما به دشمنانش اجازه داد تا او را سیلی بزنند، شلاقش بزنند، آب دهان برروی صورتش اندازند، تاج خار بر سرش بگذارند، با چوب به سرش بزنند و بالاخره او را مصلوب کنند (متی ۶۷:۲۶، ۲۷: ۱- ۲، ۲۶- ۳۱).

عیسی قبل از مرگ و رستاخیزش از قدرت بی‌حد خود استفاده نکرد، چون او خویشتن را خالی نمود (فیلیپیان ۶:۲- ۸) اما بعد از مرگ، رستاخیز صعود و سلطنت گرفتن در آسمان او از اقتدار نامحدود خود بر آسمان و زمین شروع به استفاده می‌کند. او به معجزاتش از طریق شاگردانش

ادامه داد و به آنها شجاعت و شهامت داد تا انجیل را در همه جا اعلان کنند. از طریق اعلان انجیل او مردم را از تسلط شیطان می‌رهاند و به ملکوت خود می‌آورد (کولسیان ۱: ۱۳). هیچ چیز و هیچ کس نمی‌تواند او را متوقف سازد تا اینکه بالاخره هر زانویی در مقابل او خم گردد و هر زبانی اعتراف کند که او واقعا خداوند است (فیلیپیان ۲: ۹- ۱۱، اشعیا ۲۳:۴۵).

پ- اقتدار به عنوان یک پاداش.

عیسی این قدرت نامحدود را به عنوان پاداشی از کار کامل نجاتبخش خود دریافت کرد (افسسیان ۱: ۱۹ – ۲۳، فیلیپیان ۲: ۹- ۱۱، مکاشفه ۵: ۵). از زمان نخستین آمدن عیسی به بعد او بر دنیا غالب آمده و دنیا همچنان نسبت به او در وضعیت مغلوب باقی مانده است (یوحنا ۱۶: ۳۳). رسولان و آنانی که او را پیروی می‌کنند، بایستی طالب این باشند که هر کس با هر شرایط زندگی اعتراف کند که عیسای مسیح «رب‌الارباب و شاه شاهان» است (مکاشفه ۱۷: ۱۴، ۱۹: ۱۶).

۱- مأموریت بزرگ: (متی ۲۸: ۱۹)

قدرت عظیم عیسی مأموریت بزرگ را امکان‌پذیر می‌سازد. «پس رفته همه امت‌ها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم اب و ابن و روح‌القدس دهید و ایشان را تعلیم دهید که همه اموری را که به شما حکم کرده‌ام حفظ کنند.»

الف- قدم نخست را بردارید.

شاگردان عیسی نباید منتظر بمانند تا مردم دنیا به سوی آنان بیایند، بلکه بایستی آنها قدم نخست را برداشته و به سوی مردم دنیا بروند. آنها بایستی به نزد همسایگان و مردم شهرهای دیگر. کشورهای دیگر و با فرهنگهای متفاوت بروند. از آغاز کتاب مقدس، خدا قصد داشت که قومش تشکیل یافته از افراد هر خانواده و فرهنگی در جهان باشد. (پیدایش ۱۲: ۳).

از همان آغاز، خدا نه فقط جهان مادی را که خود خلق کرده بود، بلکه انسان‌های گمشده در دنیا را نیز دوست داشت. انسان‌های گمشده در دنیا شامل انسان‌هایی هستند که با خدا بیگانه هستند، در زیر بار گناه خم شده و زیر داوری عدالت خدا بوده و نیازمند نجات خدا می‌باشند. خدا مردم را صرفنظر از نژاد، ملیت، زبان یا فرهنگ دوست دارد (یوحنا ۳: ۱۶). حالا که عیسای مسیح شرط لازم عدالت خدا برای نجات را بجا آورده بود خدا در نظر داشت که پیغام انجیل عیسای مسیح از اورشلیم خارج شده و به طرف تمام نقاط روی زمین برود (اعمال رسولان ۱: ۸).

ب- همه امت‌ها را شاگرد سازید.

این فعل اصلی فرمان بزرگ است. افعال دیگر «رفته»، «تعمید دهید» و «تعلیم دهید که ... حفظ کنند» وصفی و وابسته به فعل اصلی هستند. پس آنها نیز دارای قدرت دستوری می‌باشند. حکم شاگردسازی پیوسته قابل کاربرد است. یک شاگرد به صورت مسیحی به دنیا نمی‌آید، بلکه او یکی از پیروان مسیح می‌شود. یک شاگرد توسط خدا ساخته می‌شود زمانی که خدا او را دوباره متولد می‌سازد و توسط ایمانداران ساخته می‌شود زمانی که آنها انجیل را موعظه کنند. یک شاگرد پیرو عیسای مسیح است که در حین پیروی از او از عیسی می‌آموزد. یک شاگرد دارای ویژگی‌های خاصی است که عیسی به وضوح در کتاب مقدس تعلیم داده است (راهنمای ۲، درس ۲۳ را ملاحظه کنید). فرمان این است که درمیان همه قوم‌ها تا آنجا که امکان دارد شاگردان عیسای مسیح بسازید. آنها شاگردسازی را توسط موعظه انجیل، با تعمید در آب و با تعلیم دادن آنها به اطاعت کردن از عیسای مسیح، انجام می‌دهند.

پ- تعمید دادن آنها در نام پدر و پسر و روح‌القدس.

عیسی چنین دستور داد که کسانی که تازه به او ایمان می‌آورند، تعمید بگیرند. زمانی که مردم به عیسای مسیح ایمان می‌آورند، یعنی او را در قلب‌ها و زندگی‌شان می‌پذیرند با (یونانی: en، حالت مفعولی با واسطه) روح‌القدس در بدن واحد عیسای مسیح تعمید می‌گیرند (تولد تازه می‌یابند) (اعمال رسولان ۱۴:۱۱- ۱۸، ۷:۱۵- ۹). این بدان معنی است که آنها اعضای یگانه کلیسای مسیحی جهانی می‌شوند (اول قرنتیان ۱۲:۱۲- ۱۳).

نماد تعمید آنها با روح‌القدس (یونانی: pneumati) یا تولد تازه آنها به وسیله روح‌القدس و عادل شمردگی آنها با ایمان، تعمید آنها با (یونانی: hudati) آب است (مرقس ۸:۱)، حتی اگر ایستاده در (یونانی: en) آب تعمید بگیرند (مرقس ۵:۱، م.ک. اعمال رسولان ۳۸:۸- ۳۹، ۱۶:۲۲). شسته شدن آنان در آب نماد نزول روح‌القدس از بالا بر (یونانی: epi حالت اضافی حرکتی که کاملا به هدفش می‌رسد، تیتوس ۵:۳- ۷، م.ک. اعمال رسولان ۳:۲ و ۱۷و ۳۳، ۴۴:۱۰- ۴۵، ۱۵:۱۱- ۱۶) ایشان است. کتاب مقدس به روشنی معنای تعمید با آب را تعلیم می‌دهد و به مسیحیان فرمان می‌دهد که تعمید بگیرند، اما کتاب مقدس روش تعمید را آموزش نمی‌دهد.

معنای تعمید مسیحی. تعمید مسیحی نشانه و مهری قابل رویت است (م.ک. رومیان ۱۱:۴) از اینکه عیسای مسیح نماینده فرد نوایمان شده است (رومیان ۱۷:۵- ۱۹) و اینکه نوایمان در کار کامل نجات او از آغاز تا پایان سهیم می‌شود. متعاقب آنکه ایماندار با مسیح مرده، با مسیح بر می‌خیزد و با مسیح در آسمان

می‌نشیند (رومیان ۳:۶- ۵، افسسیان ۴:۲- ۷). او بخشوده و عادل شمرده می‌شود (رومیان ۱:۵) و زیر فیض و محبت خدا می‌ایستد (رومیان ۱۴:۶، ۳۵:۸ و ۳۹).
او در رستاخیز بدن‌ها سهیم خواهد بود (فیلیپیان ۲۰:۳- ۲۱) و هرگز محکوم نخواهد شد (رومیان ۱:۸)، زیرا حیات جاویدان دارد (یوحنا ۱۶:۳، ۲۴:۵).

این بدان معناست که تعمید مسیحی نماد این است که نو ایمان:

- موضع روحانی و سبک زندگی خویش را «در مسیح» قرار داده و به مفهوم قضایی کلمه، در عدالت و پارسایی مسیح شریک است.
- تولد تازه یافته است (یک طبیعت روحانی جدید یافته است (تیتوس ۵:۳- ۷) و می‌تواند، می‌خواهد و از این پس به عنوان شخصی عادل و تقدیس شده زندگی خواهد کرد (رومیان ۱:۶- ۸)، شاگرد مسیح (متی ۱۹:۲۸)، عضو بدن مسیح (اول قرنتیان ۱۲:۱۲- ۱۳) و عضو قوم عهد خدا خواهد بود (غلاطیان ۲۶:۳- ۲۹). اینها همه در حال حاضر واقعیتی محسوب می‌شود.
- سرانجام در روح و جسم شبیه مسیح خواهد شد (اول یوحنا ۱:۳- ۳، فیلیپیان ۲۰:۳- ۲۱). این انتظار مربوط به آینده است.

ت- ایشان را تعلیم دهید که همه اموری را که عیسی حکم کرده است حفظ کنند.

بعد از اینکه یک ایماندار تعمید یافت، او با یادگیری تعالیم عیسای مسیح و با اطاعت از تعالیم عیسای مسیح مدام به رشد خود ادامه می‌دهد. واضح است که تنها تعلیم گرفتن فقط به منظور شناخت بیشتر و بیشتر عیسای مسیح کافی نیست. ایمانداران بایستی دانش خود را در عمل به اجراء گذارند (متی ۷: ۲۴- ۲۷).

تعمید مسیحی نشانه و مهر بخشوده شدن گناهان است (اعمال رسولان ۱۶:۲۲) یعنی نشانه و مهر کاملا عادل شمرده شدن در نظر خدا. تعمید مسیحی نشانه و مهر متحد شدن با خدای تثلیث است که خویشتن را به عنوان یک خدا در سه شخصیت متمایز از طبیعت واحد الهی آشکار نموده است (متی ۱۹:۲۸). تعمید مسیحی نشانه و مهر متحد شدن با عیسای مسیح (اعمال رسولان ۳۸:۲) و بدین ترتیب سهیم شدن در کار نجات اوست که در گذشته، حال و آینده انجام پذیرفته (رومیان ۱:۶- ۸، افسسیان ۵:۲- ۶). تعمید مسیحی نشانه و مهر گرویدن است: دگرگون شدن فکرتان، تغییر مسیرتان، تغییر رفتارتان، اصلاح شدن زندگی‌تان (اعمال ۱۹:۳)، آمرزیده شدن گناهانتان (اعمال ۳۸:۲)، زدوده شدن گناهان (اعمال رسولان ۱۹:۳) یا شسته شدن گناهان (اعمال رسولان ۱۶:۲۲).

در متی ۱۹:۲۸ نیز تعمید مسیحی نشانه و مهر شرکت جستن در آن چیزی است که خدای تثلیث در جهان انجام می‌دهد، یعنی شاگرد ساختن مردم از میان همه ملل جهان.

۲- وعده بزرگ: (متی ۲۸: ۲۰)

وعده بزرگ، مأموریت بزرگ را به واقعیت مبدل می‌کند. این تنها یک وعده نیست این یک واقعیت است. واقعیت این است که عیسای مسیح هر روزه و همه روزه و تا انقضای این جهان با شاگردان خود است. وقتی عیسی گفت: «به خاطر داشته باشید»، منظورش این بود «دقیق توجه کنید». مأموریت بزرگ خدمتی ساده نیست. بدون این حقیقت که عیسای مسیح حضور دارد، این مأموریت بزرگ غیرممکن خواهد بود. حالا این مأموریت نه تنها امکان‌پذیر است، بلکه برای هر ایماندار که از آن اطاعت می‌کند حقیقتی واقعی است.

ب- حفظ کردن و مرور

۱- بنویسید: آیه کتاب مقدس را روی یک کارت سفید و یا یک صفحه از دفترچه یادداشت خود بنویسید.

۲- حفظ کنید: آیه کتاب مقدس را به روش صحیح حفظ کنید. شاگردسازی- متی ۲۸: ۱۸ - ۲۰

۳- **مرور کنید:** به گروه‌های دو نفره تقسیم شوید و آخرین آیه حفظی از کتاب مقدس را از یکدیگر بپرسید.

۴ بررسی کتاب مقدس (۷۰ دقیقه)
ثمره روح القدس درجهان: غلاطیان۵: ۱۳-۲۶

با استفاده از روش ۵ قدم بررسی کتاب مقدس، غلاطیان ۵: ۱۳- ۲۶ را با یکدیگر بررسی کنید.

قدم ۱: بخوانید

بخوانید: غلاطیان ۵: ۱۳- ۲۶ را با هم بخوانیم.

هر یک به نوبت یک آیه بخواند تا تمام قسمت خوانده شود.

قدم ۲: کشف کنید

توجه کنید: چه حقیقتی در این قسمت برای شما مهم است؟ یا کدام حقیقت در این قسمت ذهن یا قلب شما را تحت تأثیر قرار می‌دهد؟

بنویسید: یک یا دو حقیقتی را که درک می‌کنید، کشف نمایید، درمورد آنها فکر کنید و افکارتان را در دفتر یادداشت خود بنویسید.

در میان بگذارید: (بعد از اینکه مدتی حدود دو دقیقه به اعضای گروه فرصت فکر کردن و نوشتن داده شد، به نوبت برکاتشان را با هم در میان بگذارند.) به نوبت برکات خود را از نکاتی که کشف کردیم با یکدیگر در میان بگذاریم.

(موارد زیر، مثال دو شخصی است که برکاتشان را با یکدیگر در میان می‌گذارند. به خاطر داشته باشید. در هر گروه کوچک اعضای آن گروه نکات مختلفی را با هم در میان می‌گذارند که نباید لزوما یکسان باشند.)

کشف ۱) از نظر من یک حقیقت مهم مظاهر طبیعت گناه‌آلود است. سکونت طبیعت گناه‌آلود، خود را با گناهان جسمی مثل فساد جنسی و افراط، با گناهان روحانی مانند بت‌پرستی و جادوگری و با گناهان اجتماعی مانند جاه طلبی و نزاع ابراز می‌کند.

کشف ۲) از نظر من یک حقیقت مهم مظاهر سکونت روح‌القدس است. سکونت روح‌القدس خود را به صورت ثمره روح ابراز می‌کند. شما یک مسیحی هستید پس متعلق به عیسای مسیح و روح خدا یا مسیح می‌باشید؛ یعنی همان روح‌القدس که در جسم شما زندگی می‌کند. در صورتی که شما مسیحی هستید پس مسیح در شماست. پس شما دارای مسؤولیتی هستید؛ شما بایستی تحت تسلط و کنترل روح‌القدس زندگی کنید؛ یعنی به روح‌القدس اجازه بدهید شما را هدایت کند و شما بایستی ثمره روح را به بار آورید.

روح‌القدس بایستی حقیقت با نفوذ و مسلط زندگی شما باشد و شما بایستی آزادانه، داوطلبانه و با سپاس به او پاسخ دهید و با او همکاری کنید. فقط توسط ثمره، که کار روح‌القدس در شما است می‌توانید بر مظاهر طبیعت گناه‌آلود وجود خودتان غلبه پیدا کنید. کار روح‌القدس خود را به صورت کیفیت‌های روحانی بنیادی مانند محبت، خوشی و سلامتی و در فضایلی که مربوط به روابط اجتماعی است مانند حلم، مهربانی و نیکویی و در ایمان به خدا، تواضع نسبت به مردم و پرهیزگاری در وجود خودتان نشان می دهد.

قدم ۳: سؤال کنید

توجه کنید: در این متن چه سؤالاتی در زمینه‌های مختلف وجود دارند که مایلید در گروه آنها را بپرسید؟

سعی کنیم تمام حقایق مربوط به غلاطیان ۵: ۱۳- ۲۶ را درک کنیم و درمورد آنچه نمی‌فهمیم، سؤال‌های خود را مطرح کنیم.

بنویسید: تا آنجایی که امکان دارد سؤال‌های خود را واضح و صریح مطرح کنید و سپس آنها را در دفتر یادداشت خود بنویسید.

در میان بگذارید: (بعد از این که مدتی حدود دو دقیقه به اعضای گروه فرصت فکر کردن و نوشتن داده شد اجازه دهید که هر کدام ازافراد سؤال خود را برای دیگران مطرح سازد.)

گفتگو کنید: (سپس چند سؤال را از بین همه سؤال‌ها انتخاب کنید و سعی کنید با گفتگو کردن درمورد آنها در گروه، جوابی برایشان پیدا کنید. درادامه نمونه‌هایی از سؤال‌هایی که شاگردان ممکن است بپرسند و همچنین ملاحظاتی در رابطه با آن مباحث آمده است.)

*** ۵:۱۳- ۱۵**

سؤال ۱) (غلاطیان ۵: ۱۳ - ۱۵) آزادی واقعی چه ماهیتی دارد؟

الف- آزادی واقعی هرگز به این معنی نیست که آزاد هستید هر چه دوست دارید انجام بدهید.

بـــسیاری از مردم دنیا به آزادی کامل اراده باور دارند. معتقدند که آزادی یعنی شما مختارید که هر تصمیمی که دوست دارید بگیرید و هر انتخابی که می‌خواهید بکنید، آزادی در بیان آنچه دوست دارید بگویید و آزادی در اینکه هر چه دوست دارید باشید. آزادی یعنی داشتن اجازه پیروی از سیرت طبیعی بخصوص خواهش‌های طبیعت گناه‌آلود.

ب- آزادی واقعی به این معنی است که آزاد شده اید که آنچه درست است را انجام بدهید.
بر طبق کتاب مقدس آزادی واقعی هرگز این نیست که شما آزادید از ذات طبیعی یا خواهش گناه‌آلود طبیعت کهنه خود پیروی کنید. در آزادی واقعی شما نه آنچه را **دوست دارید،** بلکه آنچه را **شایسته است** انجام می‌دهید. آزادی واقعی در کتاب مقدس، رفتار و زندگی کردن به شیوه‌ای است که عیسای مسیح تعلیم می‌دهد. آزادی واقعی در کتاب مقدس این است که وابسته به عیسای مسیح بوده و بنابراین قادر باشید در محدوده خواست و اراده او عمل نمایید. در یوحنا ۸: ۳۲ - ۳۶ عیسی می‌گوید: «اگر شما در کلام من بمانید فی‌الحقیقته شاگرد من خواهید شد و حق را خواهید شناخت و حق شما را آزاد خواهد کرد... هر که گناه می‌کند غلام گناه است... پس اگر پسر شما را آزاد کند در حقیقت آزاد خواهید بود.»

خدا مردم را با این امکان که بتوانند کاملا مستقل و آزاد از هر کس و هر چیز باشند نیافریده است. هر شخص به چیزی یا شخص دیگر وابسته است. همه آنانی که می‌خواهند از عیسای مسیح آزاد باشند اسیر قدرت گناه و غلام گناه می‌شوند. کسانی که بنده گناه هستند، تسلیم خدا نمی‌شوند و نمی‌توانند در برابر قانون خدا سر تعظیم فرود آورند. آنها معتقدند که آزادند تا آنچه دوست دارند بکنند و در نتیجه تسلیم طبیعت گناه‌آلود خود هستند.

در مقابل همه کسانی که وابسته به عیسای مسیح هستند در واقع حقیقتا از قدرت گناه آزاد می‌باشند. آنها فقط غلامان عیسای مسیح نیستند، بلکه خیلی بیشتر از این، آنها متعلق به خانواده خدا هستند و «فرزندان خدا» یا «پسران و دختران خدا» نامیده می‌شوند و این به یک مفهوم پاک روحانی است!

پ- آزادی واقعی یعنی خدمت کردن یکدیگر در محبت.
مهمترین فرمان کتاب مقدس این است: «خداوند خدای خود را به تمامی دل و تمامی جان و تمامی خاطر و تمامی قوت خود محبت نما که اول از احکام این است و دومین فرمان مهم کتاب مقدس این است همسایه خود را چون نفس خود محبت نما. بزرگ‌تر از این دو حکمی نیست» (مرقس ۱۲: ۲۹ - ۳۱). بدین دو حکم تمام تورات و صحف انبیا متعلق است (متی ۲۲: ۳۷- ۴۰). اگر آزادی واقعی انجام دادن آن

است که باید انجام بدهید پس آزادی واقعی محبت کردن خدا، محبت کردن سایر مردم و محبت کردن خودتان است و چون ماهیت محبت مسیحی طالب بودن نفع خود نیست (اول قرنتیان ۱۳: ۵) پس ماهیت محبت مسیحی، خدمت کردن دیگران است.

*** ۱۶:۵**

سؤال ۲) (غلاطیان ۵: ۱۶) دو مسؤولیت اصلی یک مسیحی تولد تازه یافته چیست؟

الف- هر مسیحی مسؤولیت دارد که در وابستگی به روح‌القدس یعنی وابستگی به عیسای مسیح زندگی کند. این بدان معناست که شما یک خداوند، یک استاد دارید.

ب- هر مسیحی این مسؤولیت را دارد که خواهش‌های گناه‌آلود خود را پیروی نکند، بلکه آنها را به مرگ بسپارد (رومیان ۸: ۱۳). این بدان معناست که شما پیوسته درگیر نبرد روحانی هستید.

*** ۱۷:۵**

سؤال ۳) (غلاطیان ۵: ۱۷). چرا مسیحیان در درون خود منازعه بزرگی را تجربه می‌کنند؟

ملاحظات:

الف- تفاوت میان شخص بی‌بند و بار، شریعت‌گرا و ایماندار.

شخص بی‌بند و بار کاملا از ذات طبیعی خود پیروی می‌کند و زمانی که مرتکب گناه می‌شود در وجدان خود هیچ تناقضی حس نمی‌کند. او نمی‌خواهد که بر گناه پیروزی یابد.

شریعت‌گرا مشتاق نیست که فیض خدا را بیابد، بلکه برای اینکه دوباره گناه نکند مدام با قدرت خودش در حال تقلا و تلاش برای نگه داشتن شریعت است، اما او هم بر گناه پیروز نخواهد شد و مفهوم پیروزی نهایی و قطعی را تجربه نخواهد کرد.

ایماندار نیز در درون خود منازعه عذاب‌آوری را تجربه می‌کند، اما با این وجود این برای او مفهوم عمیقی نیز دارد؛ یعنی خدا قبلا برای او آشکار کرده که بخشیده شده و در نهایت کاملا بر گناه پیروز خواهد بود.

ب- منازعه روحانی فقط در مسیحیان.

تا وقتی که روح‌القدس فرامین اخلاقی و روحانی را برای شخصی با مفهوم نکرده باشد، آن شخص از گناهانی که انجام می‌دهد کلافه نخواهد شد. دروغ خواهد گفت دزدی و قتل خواهد کرد بدون اینکه چندان احساس گناه شدیدی کند (رومیان ۱۴:۲- ۱۵). یا خودرأی، مغرور، معتقد به عدالت خود و مستقل از خدا خواهد بود بدون اینکه احساس شرمساری کند، اما وقتی تولد تازه می‌یابد؛ یعنی از بالا مولود می‌شود روح‌القدس می‌آید و در قلب فکر و بدن او زندگی می‌کند و اگر بعد از این دروغ بگوید و متقلب باشد احساس گناه خواهد کرد. اگر بعد از این خودخواه باشد و مستقل از خدا عمل کند احساس شرمساری خواهد کرد. پس منازعه درونی بین طبیعت گناه‌آلود و روح‌القدس از این پس یک تضاد واقعی خواهد بود. اگر یک مسیحی این منازعه را در درون خود بین خواهشهای گناه‌آلود و از طرف دیگر با روح‌القدس تجربه کند می‌تواند مطمئن باشد که او واقعا تولد تازه دارد و خدا در وجود او کار می‌کند.

پ- ماهیت این منازعه روحانی درونی.

منازعه روحانی شامل این آگاهی می‌شود که شما بعضی مواقع کاری را که می‌خواهید انجام بدهید، انجام نمی‌دهید و بعضی اوقات کارهای اشتباهی را که نمی‌خواهید انجام می‌دهید (رومیان ۷: ۱۹). به قوانین اخلاقی و روحانی خدا (راستی خدا) رغبت دارید، اما در عین حال از شرارتی که هنوز در وجودتان هست نفرت دارید (رومیان ۷: ۱۵، ۲۰). طبیعت گناه‌آلود کهنه، شما را زندانی خود می‌کند؛ یعنی باعث می‌شود شما احساس کنید یک زندانی هستید و نمی‌توانید از قدرت گناه که در وجود شما کار می‌کند فرار کنید (رومیان ۷: ۲۳). حقیقت این است که تجربه کردن این منازعه درونی مدرکی است دال بر اینکه روح‌القدس درشما کار می‌کند. منازعه درونی ناخوشایند است، اما دانستن اینکه روح‌القدس در شما کار می‌کند بسیار آرامش‌بخش است.

*** ۱۸:۵**

سؤال ۴) (غلاطیان ۵: ۱۸) منظور چیست که یک مسیحی دیگر زیر شریعت نیست، زمانی که توسط روح هدایت می‌شود؟

ملاحظات:

الف- شریعت

شریعت فریضه نیک خدا مبنی بر این است که همه انسان‌ها باید کامل زندگی کنند و الزام عادلانه اوست مبنی بر اینکه هر عصیانی علیه قوانین او بایستی مجازات شود. چون خدا صددرصد قدوس و نیک است، او مقرر کرده و الزامی دانسته که همه انسان‌ها تمام قوانین او را به طور صددرصد اطاعت کنند و او بایستی

به طور صد در صد هر عصیانی علیه قانونش را مجازات کند. اگر خدا اطاعت کامل از قوانینش را مقرر نمی‌کرد و اگر او هر عصیانی علیه قانونش را مجازات نمی کرد، او دیگر خدایی قدوس و نیک نبود.

کتاب مقدس می‌گوید: «ملعون است هر که ثابت نماند در تمام نوشته‌های کتاب شریعت تا آنها را بجا آرد» (غلاطیان ۳: ۱۰). خدا چیزی کمتر از صددرصد کاملیت را نمی پذیرد. کتاب مقدس می‌گوید: «زیرا هر که تمام شریعت را نگاه دارد و در یک جزو بلغزد، ملزم همه می‌باشد» (یعقوب ۲:۱۰). چنین شخصی مقصر است، زیرا نه تنها بر علیه یک شریعت مشخص عصیان کرده بلکه علیه وضع‌کننده شریعت یعنی خود خدا عصیان کرده است! بدین ترتیب هر انسان طبیعی در جهان قانونا زیر شریعت قرار دارد.

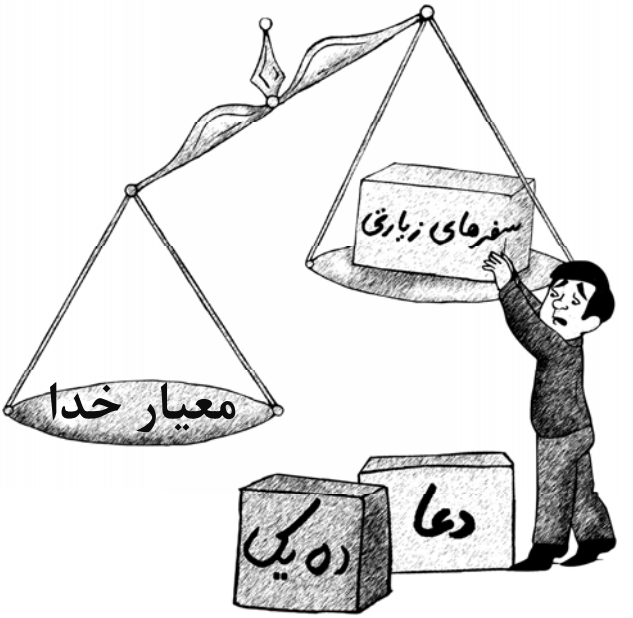

ب- همه افراد مذهبی قانونا هنوز زیر شریعت هستند.

مردم در بسیاری مذاهب اعتقاد دارند که خدا میزان یا ترازویی در آسمان دارد که در روز داوری کارهای خوب آنان را در مقابل کارهای بد آنها وزن خواهد کرد. اینگونه افراد مذهبی ایمان دارند که اگر اعمال خوب بیشتری نسبت به اعمال بد داشته باشند، خدا ممکن است که آنها ببخشد (عادل بشمارد و نجات دهد) و به ایشان در بهشت جایی بدهد. ایشان چندین با در روز دعا می‌کنند، روزه های معینی را رعایت می‌کنند. به موعظه و سخنان رهبران مذهبی شان گوش می‌کنند، سفرهای زیارتی به اماکن مقدسی مانند اورشلیم انجام می‌دهند، پول هدیه می دهند و دیگر اعمال خوب انجام می‌دهند، زیرا به طور جدی

امیدوارند که اعمال مذهبی آنها و دیگر اعمال خوبشان، سهل‌انگاری و غفلت آنان در اعمال مذهبی و انجام اعمال شریرانه ایشان را جبران می‌کنند، زمانی که در روز داوری نهایی سنجیده شوند، اما کتاب مقدس می‌گوید که چنین تلاش‌هایی کاملا بیهوده هستند. حتی یک انسان هم نیست که توسط رعایت شریعت، عادل و نیک شمرده شود (غلاطیان ۲: ۱۶)، زیرا هیچ کس نیست که شریعت را نگاه دارد و هیچ شخصی هم نمی‌تواند شریعت را نگاه دارد. همه انسان‌ها نسبت به معیار کامل خدا کوتاهی و قصور کرده اند (رومیان ۳: ۱۰- ۱۲، ۲۳).

همه انسان‌هایی که فکر می‌کنند و تعلیم می‌دهند که انسان می‌تواند توسط نگاه داشتن قوانین مذهبی عادل شمرده شود (بخشیده شود، نجات داده شود)، زیر لعنت خدا باقی می‌مانند (غلاطیان ۳: ۱۰- ۱۳).

پ- مسیحیان قانونا دیگر زیر شریعت نیستند.

محبت خدا فرایض عدالت خدا را برآورده می کند. از آنجا که خدا نه تنها قدوس و عادل است، بلکه وی محبت نیز می‌باشد، او خودش عادل شمرده شدن گناهکاران را توسط خشنود ساختن کامل مقتضیات عدالت خود، امکان‌پذیر و میسر ساخت. خدا خودش در عیسای مسیح طبیعت انسانی دربر گرفت، در میان ما زندگی کرد، بارهای گناه هرکه به او ایمان بیاورد را بر دوش خود گرفت و بنابراین بزرگترین مشکل بشری را حل کرد. از یک طرف عیسای مسیح تمام فرایض شریعت خدا را در جای ایمانداران توسط داشتن یک زندگی صددرصد نیک کامل و مقدس روی زمین به انجام رساند. فقط عیسای مسیح به طورکامل بی‌گناه بود (عبرانیان ۴: ۱۵). در طرف دیگر او الزام شریعت خدا جهت مجازات همه گناهان را

توسط مرگش به جای همه ایمانداران برآورده ساخت و بنابراین قربانی کفاره ای صددرصد کاملی جهت گناهان آنان شد (دوم قرنتیان ۵: ۲۱).

خدا در مسیح، ایمانداران به عیسای مسیح را از آنچه آنها هرگز نمی‌توانند خودشان را رهایی دهند، نجات می‌بخشد. همه انسان‌هایی که به عیسای مسیح ایمان می آورند، درک می‌کنند که دیگر هرگز نمی‌توانند توسط اطاعت از شریعت خدا از دیدگاه خدا عادل شمرده شوند (بخشیده شوند، نجات داده شوند). آنها می‌فهمند که نیاز به یک منجی دارند، کسی که از تمام قوانین خدا بجای آنها اطاعت کرد و به جای آنان مجازات تمام عصیان‌های ایشان را برعلیه قوانین خدا پرداخت کرد. عیسای مسیح تمام الزامات و فرایض قوانین خدا را به جای ایمانداران به مسیح به انجام رسانید (متی ۵: ۱۷). عیسای مسیح، ایمانداران به مسیح را از لعنت شریعت توسط مرگش روی صلیب رهایی داد (غلاطیان ۲: ۱۳). عیسای مسیح، ایمانداران را از سلطه قدرت گناه که مردم را برده گناه میسازد، آزاد ساخت (رومیان ۶: ۶). عیسای مسیح، ایمانداران در مسیح را از یک زندگی که پیوسته مغلوب گناه است، نجات بخشید (اول قرنتیان ۱۰: ۱۳).

ایمانداران به عیسای مسیح دیگر سعی نمی‌کنند که توسط نگاه داشتن شریعت عادل و نیک شمرده شوند. ایمانداران به مسیح باور دارند به اینکه عیسای مسیح به جای آنها در کاملیت زندگی کرد و اینکه عیسای مسیح به عنوان مجازات به جای آنها مرد و اینکه عیسای مسیح رستاخیز کرد و تا به ابد زندگی میکند، به عنوان تضمین‌کننده این است که آنها نیز رستاخیز خواهند کرد و تا به ابد زندگی می‌کنند. قبل از اینکه مردم مسیحی شوند، هنوز قانونا زیر شریعت هستند، اما پس از اینکه مسیحی شده‌اند دیگر به طور قانونی زیر شریعت نیستند. این بدین معنی است که مسیحیان دیگر نبایستی تلاش کنند توسط اطاعت از قوانین خدا عادل شمرده شوند (بخشیده شوند، نجات بیابند)، زیرا عیسای مسیح به جای آنان این کار را انجام داده است و شریعت دیگر سرور یا قدرت مسلط بر زندگی مسیحیان نیست، زیرا اکنون روح القدس، خداوند یا حاکم مسلطی است که در آنها زندگی می‌کند (غلاطیان ۵: ۱۸).

ت- مسیحیان هنوز هم از شریعت اطاعت میکنند.

این حقیقت که مسیحیان با اطاعت از شریعت عادل شمرده نمی‌شوند (بخشیده نمی‌شوند، نجات نمی‌یابند)، به این معنی نیست که مسیحیان دیگر توجهی به آنچه قوانین خدا می گویند، ندارند. مسیحیانی که تولد تازه دارند، هنوز هم از قوانین اخلاق و روحانی خدا (ده فرمان) اطاعت می‌کنند (مرقس ۱۲: ۲۹- ۳۱، رومیان ۱۳: ۸ – ۱۰، غلاطیان ۵: ۱۴). تفاوت در این است که شریعت دیگر وسیله‌ای برای عادل شمرده شدن (بخشیده شدن، نجات یافتن) نیست، بلکه هدایتی (راهنما، نقشه، نور) برای داشتن یک زندگی عادل و نیک شده (بخشیده، نجات یافته، جدید) به عنوان یک مسیحی است.

*** ۵:۱۹- ۲۱**

سؤال ۵) (غلاطیان ۵: ۱۹- ۲۱) مظاهر آشکاری که نشانگر این هستند که هنوز طبیعت گناه‌آلود شما را کنترل می‌کند، چیست؟

ملاحظات:

موارد زیر مظاهر طبیعت گناه‌آلود بدون وجود سلطه روح‌القدس در شخص هستند.

الف- گناهان در ارتباط با مسایل جنسی.

- فسق یا فساد جنسی: این کلمه شامل تمام افکار، حرف‌ها و اعمال مرتبط با مسایل جنسی است که قبل از ازدواج و خارج از روابط قانونی ازدواج انجام می‌شود. به خصوص به روابط جنسی غیرقانونی مثل زنا مربوط می‌شود (اول قرنتیان ۵: ۱، ۶: ۱۳، ۱۸، ۷: ۲). در مذاهب بت‌پرست فسق ارتباط نزدیکی با فساد روحانی دارد مانند بت‌پرستی (کولسیان ۳: ۵).

- ناپاکی: این کلمه به معنی تمام افکار، کلمات و اعمالی است که مربوط به گناهان جنسی غیرطبیعی می‌شود مـــــانند پورنوگرافی، تخیلات جنسی، جوک‌های کثیف، عشوه‌گری و نوازش‌های عاشقانه (اول تسالونیکیان ۴: ۷).

- فجور: این کلمه به معنی شهوانی، شنیع و هرزگی است. شامل رفتار بی‌شرمانه و هر نوع افراط جنسی و گناهان جنسی است مثل فحشاء، همجنس‌گرایی، زنا، لواط و جماع با حیوانات (لاویان ۶:۱۸، ۲۰، ۲۲، ۲۳، ۱۰:۲۰، ۱۳، ۱۵، ۱۷، افسسیان ۴: ۱۹، دوم پطرس ۲: ۷).

ب- گناهان در ارتباط با خدایان دروغین.

- بت‌پرستی: این کلمه به معنی پرستش تصاویر و مراسم شیطانی مرتبط با بت‌پرستی است مثل خوردن گوشت قربانی بت‌ها، فحشاگری در معابد و رقص‌های مذهبی بی‌شرمانه و برهنه. همچنین یقینا شامل این نیز می‌شود که هر چیز یا هر کس را جانشین پرستش تنها و تنها خدای حقیقی ساخت که خود را در کتاب مقدس آشکار کرده است. پرستش «خدایانی» که توسط فلسفه‌ها یا هر مذهب دیگری اختراع می‌شوند در حقیقت بت‌پرستی است. انکار خدا در حقیقت جلال دادن «خود» به عنوان خدا است.

- جادوگری: این کلمه به معنی اعمال جادویی یا سحرآمیز است که از طریق آن قدرت‌های مرموز به اشیایی خاص نسبت داده می‌شود که به بدن وصل می‌شود یا در مکان‌های خاص نصب می‌شوند، متن دعا یا قسمت‌هایی از کتاب‌های مذهبی که روی دیوار نصب می‌شود و وردخوانی که در جلسات خاصی تکرار و حفظ می‌شوند (خروج ۷: ۱۱). شامل ستاره‌بینی و طالع‌بینی و فال بینی است (اشعیا ۴۷: ۹- ۱۳). جادوگران ادعا می‌کنند دارای قدرت مافوق انسانی هستند (اعمال رسولان ۸: ۹، ۱۳: ۸، ۱۹: ۱۳، ۱۹، مکاشفه ۹: ۲۱، ۲۱: ۸). زمانی که ایمان به جادوگری و قدرت‌های شگفت‌انگیز و خارق‌العاده جانشین ایمان به خدا می‌شود، شکلی از بت‌پرستی نام دارد.

پ- گناهان مربوط به خشونت.

- دشمنی: در واقع این کلمه به معنی عداوت یا خصومت است (افسسیان ۲: ۱۶).
- نزاع: این کلمه به معنی مشاجره یا دعوا است (اول تیموتاؤوس ۶: ۴ ، تیتوس ۳: ۹).

- غیرت یا رشک: این کلمه به معنی «احساس مالکیت شدید» است. این کلمه معمولا با نزاع و مشاجره ارتباط دارد به این معنی که یک نفر به شخصی خاص یا موضوعی احساس وابستگی و تعلق شدید می‌کند و وقتی شخص دیگر به نام او یا آن موضوع اشاره می‌کند با دعوا و مشاجره

به آن خاتمه می‌دهد. شخص غیور آرزو می‌کند به قهرمان خود نزدیک شود و حتی او را فقط برای خودش تصاحب کند.

- خشم: این کلمه به معنی «انفجار خشم» یا «آتش مشتعل خشم» است وقتی اتفاق میفتد که شخص نتواند به آرزویش برسد و یا جلوی رسیدن او به خواسته‌اش را بگیرند.

- جاه‌طلبی یا تعصب: این کلمه به معنی «تعقیب خودخواهی‌های خود برای به دست آوردن یک مقام سیاسی از طریق نامناسب» است. متاسفانه بسیاری از اعضای جماعت هم در تعقیب خودخواهی‌های خود برای به دست آوردن یک مقام یا موقعیت هستند (فیلیپیان ۱: ۱۷، ۲: ۳). و متأسفانه بعضی از انسان‌ها در بعضی مواقع ابزار نامناسبی را برای تعقیب خودخواهی خود به کار می‌گیرند مثلا برای به دست آوردن رأی در خفا و یا در ملأعام وعده‌های خاصی به مردم می دهند که نمی‌توانند انجام دهند.

- شقاق: این لغت به معنی «باعث تفرقه شدن یا باعث شقاق شدن» معنی می‌دهد. این کلمه مـــربوط به کسانی است که مخالف کتاب مقدس تعلیم می‌دهند (رومیان ۱۶: ۱۷).
- بدعت‌ها: این کلمه به معنی با احزاب «گروه‌ها»یا فرقه‌هاست (اول قرنتیان ۱۱: ۱۸- ۱۹). بعدها به آنانی مربوط شد که عقاید دینی عجیب تعلیم می‌دادند و یا مربوط به ارتداد است.

- حسد: درحالی که غیرت یا رشک، ترس از دست دادن آن چیزی است که یک نفر در مالکیت دارد، حسد به معنی ناراحتی و نارضایتی از دیدن چیزی است که شخص دیگر در اختیار دارد. حسادت بود که باعث قتل هابیل، به چاه افتادن یوسف، یاغیگری قورح و همدستانش علیه رهبران روحانی، تعقیب داوود توسط شاؤول، خشونت برادر بزرگتر علیه پدرش در مثل پسر گمشده و مصلوب شدن عیسی شد. محبت مسیحی واقعی هرگز حسد نمی‌ورزد (اول قرنتیان ۱۳: ۴).

ت- گناهانی در ارتباط با نوشیدن شراب.

مستی: این کلمه در یونانی به معنی «مستی» یا «مست شراب شدن» است. کتاب مقدس اعتیاد به الکل را گناه می‌داند و نه فقط یک بیماری. هرگاه مسؤولیت شخصی پاســخگویی نسبت به گناهانی مثل الکلیسم و مستی کاهش می‌یابد یا مورد غفلت قرار می‌گیرد، آن تمدن فرسوده و نابود می‌شود.

- لهـــب و لهو: این کلمه به معنی «افراط در عیاشی»، «خوش‌گذرانی» یا «میگساری» است. این کلمه در ریشه لغوی، جشنی دسته‌جمعی با حمل مشعل‌هایی در خیابان است که همراه با ترانه‌های شاد و شامی مفصل به افتخار رب‌النوع شراب بنام باکوس یا دیونیسیوس به راه انداخته می‌شد. عیاشان شرکت‌کننده در مهمانی مقدار زیادی گوشت و شراب می‌نوشیدند و صداهای زیادی ایجاد می‌کردند. بسیاری از مسیحیان جدید نیز قبل از اینکه ایماندار بشوند در این نوع جشن‌ها و فستیوال‌های بت‌پرستان شرکت کرده‌اند.

ث- هشداری جدی.

پولس رسول هشدار می‌دهد که چنین اشخاصی ملکوت خدا را وارث نخواهد شد. حرف مخالفین او یعنی «بدی بکنیم تا نیکویی حاصل شود» قطعا دروغ است. در حالی که هیچ کس با انجام کارهای نیک نمی‌تواند وارد ملکوت خدا بشود هیچ کس هم نمی‌تواند با انجام کارهای شریرانه وارد ملکوت خدا بشود. شخصی که تازه مسیحی شده بایستی با تمام این اعمال خداحافظی کند. در غیر این صورت او نمی‌تواند ثابت کند که در نور سلوک می‌نماید (اول قرنتیان ۶: ۱۱، افسسیان ۵: ۷ - ۱۲).

*** ۵:۲۲- ۲۳**

سؤال ۶) (غلاطیان ۵: ۲۲ - ۲۳). مظاهر آشکار این واقعیت که روح‌القدس شما را کنترل می‌کند چیست؟

موارد زیر، مظاهر آشکار زندگی شخص تولد دوباره یافته تحت اختیار روح القدس است.

الف- ویژگی‌های روحانی.

- محبت: مهمترین فضیلت یک مسیحی است. محبتی نیست که بین یک زن و مرد ایجاد می‌شود. محبتی نیست که بین والدین و فرزندان وجود دارد. دوستی نیست که بین دوستان برقرار می‌شود، بلکه محبتی است که خدا در مسیح به طور خاص نسبت به یک ایماندار دارد (رومیان ۸: ۳۹) و ایمانداران نیز در مسیح نسبت به خدا و نسبت به یکدیگر دارند. ویژگی از خود گذشتگی این محبت در اول قرنتیان ۱۳: ۱- ۸ شرح داده شده است. (به بررسی کتاب مقدس در راهنمای ۲، درس ۱۴ نگاه کنید).

- خوشی: این لغت به معنی شادی و سرور است. ایمانداران با سلوک در فرامین خدا شادی خود را پیدا می‌کنند (مزمور ۱۱۹: ۳۵). ایمانداران حتی در میان جدی‌ترین شرایط اظطراب‌آور می‌توانند شاد باشند چون خدا از تمام چیزهایی که اتفاق میفتد برای خیریت آنها استفاده می‌کند (رومیان ۸: ۲۸).

- سلامتی: از یک طرف این کلمه به معنی نبودن جنگ و نزاع، مبارزه و ترس و تحریک است و از طرف دیگر این کلمه به معنی حضور قدرت خدا برای شفای مردم و موقعیت‌هایی است که تباه شده اند.

ب- ویژگی‌های اجتماعی.

- حلم: این کلمه به معنی صبور بودن در ارتباط با اشخاصی است که به شما آسیب می‌زنند با شما مخالفت می‌کنند و به شما آزار می‌رسانند حلم از خشمی که ناگهانی شعله‌ور می‌شود اجتناب می‌کند. حلم آسیب‌هایی که دیگران به او وارد می‌کنند را مدت‌ها تحمل می‌کند و رنج می‌کشد.

- مهربانی: این کلمه یعنی «مهربانی»، «تواضع»، ملایمت و «نرمی» بخصوص نسبت به زنان (لوقا ۱۳: ۱۰- ۱۳)، بچه‌ها (لوقا ۱۸: ۱۵ - ۱۷) و گناهکاران (لوقا ۲۳: ۳۴) است.

- نیکویی: این کلمه به معنی «فضیلت اخلاقی و روحانی» در هر زمینه است و این به وسیله روح‌القدس به وجود مـــی‌آید. بـــه معنی راستی و درستکاری (افسسیان ۵: ۹) و سخاوت است (غلاطیان ۵: ۲۲).

پ- فضیلت در سه ارتباط.

- ایمان: این کلمه می‌تواند به معنی ایمان باشد، اما بهتر است در این ردیف «امانتداری» یا وفاداری ترجمه شود.
- تواضع: به معنی «ملاحظه‌گری»، «وقار» و «فروتنی» یا «اطاعتی به آرامی» است.
- پرهیزکاری: این کلمه به معنی کنترل خود به خصوص در قسمت مسایل جنسی است. به معنی تسلط بر شهوات و تمایلات است.

*** ۲۳:۵**

سؤال ۷) (غلاطیان ۵: ۲۳). هیچ شریعتی علیه ثمره روح القدس نیست، یعنی چه؟

ملاحظات:

در مقابل این ویژگی‌ها و فضایل روحانی و اجتماعی که روح‌القدس در ایمانداران ایجاد می‌کند هیچ قانونی وجود ندارد. معمولا قوانین اعمال مشخصی را قدغن می‌کنند. با گفتن این عبارت که هیچ شریعتی مانع این کارها نیست، پولس رسول ایمانداران را برمی‌انگیزد تا این فضایل را به عمل آوردند (ثمره روح) تا گناهان طبیعت گناه‌آلود را محو سازند. آنها ترجیح می‌دهند که توجه خود را بر روح‌القدس متمرکز بسازند که در آنها زندگی و کار می‌کند و در فضایل روح‌القدس رفتار کنند (غلاطیان ۵: ۱۶، ۱۸، ۲۵). آنها توجه خود را بر عیسای مسیح و حقایق روحانی آسمان متمرکز می‌سازند (رومیان ۷: ۲۵، کولسیان ۳: ۱- ۴). آنان توجه خود را بر محبت متمرکز می‌نمایند که چکیده همه قوانین مثبت شریعت را در خود دارد (غلاطیان ۵:۱۴).

قدم ۴: به کار ببرید

توجه کنید: کاربرد چه حقایقی در این قسمت برای مسیحیان امکان‌پذیر است؟

در میان بگذارید و بنویسید: افکار خود را صریحا با هم در میان بگذارید و فهرستی از کاربردهای امکان‌پذیر بر اساس غلاطیان ۵: ۱۳- ۲۶ تهیه کنید.

توجه کنید: خدا از شما می خواهد کدام یک از کاربردهای امکان‌پذیر را تبدیل به یک کاربرد شخصی بکنید؟

بنویسید: این کاربرد شخصی را در دفتر یادداشت خود بنویسید. کاربرد شخصی خود را بدون دغدغه با دیگران در میان بگذارید. به یاد داشته باشید که افراد در هر گروه، کاربرد حقایق متفاوتی را پیدا می کنند و حتی از یک حقیقت کاربردهای متفاوتی می‌یابند.

(فهرست زیر نمونه‌هایی از کاربردهای امکان‌پذیر در این قسمت از کتاب مقدس می‌باشند.)

۱- نمونه‌هایی از کاربردهای امکان‌پذیر (غلاطیان ۵: ۱۳- ۲۶)

- ۵: ۱۳ به خاطر داشته باشید که خدا شما را دعوت کرده تا نه اینکه غلام گناه باشید، بلکه آزاد باشید تا دیگران را محبت و خدمت کنید.
- ۵: ۱۵ به خاطر داشته باشید که نبودن محبت این نتیجه را دارد که مردم همدیگر را (مثلا با جنگها) نابود می‌کنند.
- ۵: ۱۶ تنها در صورتی که تحت کنترل روح‌القدس باشید خواهش‌های طبیعت گناه‌آلود را ارضا نخواهید کرد و بجا نخواهید آورد.
- ۵: ۱۷ به خاطر داشته باشید که روح‌القدس همیشه مخالف مظاهر طبیعت گناه‌آلود است.
- ۵:۲۴ به خاطر داشته باشید مسیحی واقعی طبیعت کهنه را با خواهش و شهواتش مصلوب ساخته است.

۲- نمونه هایی از کاربردهای شخصی

الف- گرچه کشمکش درونی خود بین طبیعت کهنه گناه‌آلود و روح‌القدس را دوست ندارم. در این حقیقت شادی می‌کنم که روح‌القدس در من زندگی و کار می‌کند، پس می‌خواهم با روح‌القدس همکاری کنم؛ یعنی روح‌القدس را پیروی کنم.

ب- گرچه بایستی از مظاهر طبیعت گناه‌آلود که در زندگیم وجود دارند خود را خلاص و رها سازم توجه اصلی زندگی‌ام بر این است که ثمره روح‌القدس در من بخصوص محبت به خدا، دیگران و خودم به وجود آید.

قدم ۵: دعا کنید

درمورد حقیقتی که خدا به ما در غلاطیان ۵: ۱۳- ۲۶ کار کرده است، دعا کنیم.

(در دعایتان به آنچه که در طی این بررسی کتاب مقدس دریافت کرده‌اید، پاسخ دهید، تمرین کنید که در فقط یک یا دو جمله دعا کنید. به یاد داشته باشید که افراد در هر گروه درمورد حقایق متفاوتی دعا خواهند کرد.)

۵ دعا (۸ دقیقه)
دعای شفاعت

به دعا در گروه‌های دو یا سه نفری ادامه دهید. برای یکدیگر و مردم دنیا دعا کنید.

۶ تکلیف منزل (۲ دقیقه)
برای درس بعد

سرگروه: (رونوشت این تکلیف را بین اعضای گروه پخش کنید و یا آن را بخوانید تا همه آن را در دفتر یادداشت خود بنویسند.)

۱- تعهد- متعهد باشید به اینکه شاگردان بسازید. آموخته‌های بررسی کتاب مقدس در ارتباط با غلاطیان ۵: ۱۳- ۲۶ را برای یکدیگر، برای شخصی دیگر یا برای گروهی از مردم موعظه کنید، تعلیم دهید یا بررسی کنید.

۲- رازگاهان- هر روز نیمی از یک فصل را از قسمت جامعه ۱،۲، ۳و ۴ بخوانید. از روش حقیقت محبوب استفاده کنید و یادداشت بردارید.

۳- حفظ کردن- آیه شاگردسازی- متی ۲۸: ۱۸- ۲۰ را حفظ کنید. هر روز آخرین ۵ آیه حفظی قبلی را مرور کنید.

۴- دعا- در این هفته برای یک شخص یا موضوعی خاص دعا کنید و شاهد کار خدا در آن مورد باشید. (مزمور ۵: ۳)

۵- آموخته‌های جدید درمورد شاگردسازی را وارد دفتر (یا پوشه) خود کنید. از تمام یادداشت‌های خود درمورد رازگاهان، آیات حفظی، بررسی کتاب مقدس و این تکلیف منزل یک دفتر (یا پوشه) درست کنید.